

Η ΚΥΡΙΑ ΓΚΑΡΦΙΛΔ

Ἑλληνική ἐφημερίς, πλέκουσα τὸ ἐγκώμιον τῆς χήρας τοῦ δολοφονηθέντος προέδρου τῆς Ἀμερικῆς Γκάρφιλδ ἕνεκα τῶν πολλῶν αὐτῆς προτερημάτων καὶ ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς πνευματικῆς μορφώσεώς καὶ ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς ἀφοσιώσεώς της εἰς τὴν διοίκησιν τῶν τοῦ οἴκου, παραθέτει ἀπόσπασμα ἐπιστολῆς, γραφείσης πρὸ δεκαετίας πρὸς τὸν σύζυγόν της καὶ ἐκ τύχης γνωστῆς γενομένης. Ἐν τῷ ἀποσπάσματι τούτῳ ἡ εἰκὼν τῆς χήρας Γκάρφιλδ παρίσταται ἐν λαμπρότητι, θαμβούση τοὺς ὀφθαλμούς. «Μετὰ χαρᾶς σοὶ ἀναγγέλλω», γράφει ἡ κυρία Γκάρφιλδ τῷ συζύγῳ αὐτῆς, «ὅτι ἐν τῷ μέσῳ τοῦ καμάτου καὶ τῶν ἐνοχλήσεων τοῦ παρελθόντος θέρους, κατώρθωσα νὰ καταγάω νίκην τινά. Ἡ ἡρεμὸς σκέψις ἀπ' ἧς ἀπῆλθες θηριάμβευσεν ἐν τῷ πνεύματί μου. Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἀνέγινώσά που ταῦτα: *Ὁρθὴ σκέψις ἄνευ ἐργασίας ἀδύνατος, μόνη δ' ἡ σκέψις καθιστᾷ τὴν ἐργασίαν εὐτυχίῃ.* Ἴσως εἰμὶ προωρισμένη τοιαύτην τινὰ ὁδὸν νὰ διανύσω, ἀνκριχωμένη εἰς τὰ ὑψηλότερα μέρη αὐτῆς. Πρῶταν τινὰ κατεγινόμενη παρασκευάζουσα τὸν ἄρτον τῆς οἰκίας καὶ εἶπον κατ' ἐμαυτὴν - Ἐναπόφευκτος ἀνάγκη μοὶ ἐπιβάλλει νὰ παρασκευάζω κατὰ τὸ τρέχον θέρους τὸν ἄρτον ἡμῶν. Διὰ τὴν νὰ μὴ θεωρῶ τοῦτο ὡς ἐνασχόλησιν εὐχάριστον καὶ νὰ μὴ πειρῶμαι νὰ παρασκευάζω ἄρτον ὡς οἶόν τε τέλειον; Τοῦτο μοὶ ἐφάνη ἔμπνευσίς τις, καὶ ἐν τῇ φαντασίᾳ μου ἀπεικόνισα τὸν ὅλον βίον φαινότερον. Αἱ ἀκτίνες τοῦ ἡλίου μοὶ ἐφαίνοντο διερχόμεναι τὸ πνευμά μου καὶ εἰσδύουσαι εἰς τοὺς λευκοὺς ἄρτους, ἦδη δὲ πιστεύω ὅτι ἐν τῇ τραπέζῃ ἡμῶν παρατίθεται ἄρτος καλλιτέρας ποιότητος ἢ πρότερον, καὶ νομίζω ὅτι κατέχω τὴν ἀλήθειαν ταύτην, ὅτι δηλαδὴ δὲν ἔχω ἀνάγκην νὰ ἤμῃ ἡ δούλη ἢ φεύγουσα τὴν ἐργασίαν, ἀλλ' ἡ πραγματικὴ αὐτῆς κυρία, φροντίζουσα, ὅπως ὅ,τι ἂν πράττω μοὶ παράγῃ ἀρίστους καρπούς. Ἐπὶ μακρὸν ὑπῆρξας ὁ βασιλεὺς τῆς ἐργασίας σου, ὥστε θὰ γελάσης ἴσως, ὅτι ἔζησα ἐπὶ τοσοῦτον ἄνευ στέμματος, ἀλλ' αἰσθάνομαι ἄπειρον εὐχαρίστησιν, ὅτι ἐπὶ τέλους εὐρὸν αὐτὸ, καὶ αἱ ἀστείότητές σου δὲν θὰ κατορθώσωσι νὰ μειώσωσιν αὐτήν. Μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν ταύτην σκέπτομαι μὴ ἐν τῷ δικαίωματι τούτῳ ὑποκρύπτεται ἡ «φοβερὰ ἀδικία», ἡ τοῦλάχιστον μέρος αὐτῆς, ἐφ' ἣ παραπονοῦνται αἱ γυναῖκες αἱ ἐπιζητοῦσαι ἐκλογικὴν ψῆφον. Ἡ κακῶς ἀνατεθραμμένη γυνὴ ὑπολαμβάνει τὰ καθήκοντα αὐτῆς ὡς δυσμένειαν τῆς τύχης, καὶ ἡ ἐκτελεῖ αὐτὰ μεμψιμοιροῦσα, ἢ προσπαθεῖ νὰ τὰ ὑπεκφυγῇ. Βλέπει τὸν ἄνδρα φερόμενον ἐν θριάμβῳ πρὸς τὸν προορισμὸν αὐτοῦ καὶ φρονεῖ ὅτι τὸ εἶδος τῆς ἐργασίας, ἣν ἐκτελεῖ, καθιστᾷ αὐτὸν μέγαν καὶ δεσπόζοντα, ἐνῶ εἰς ταῦτα συμβάλλει οὐχὶ τὸ εἶδος τῆς ἐργασίας, ἀλλ' ὁ τρόπος καὶ τὸ πνεῦμα τῆς ἐκτελέσεώς της». Ἡ

χήρα Γκάρφιλδ γινώσκει τὴν λατινικὴν, τὴν ἑλληνικὴν, τὴν γερμανικὴν καὶ τὴν γαλλικὴν, ἔχει δὲ καὶ ἀρκετὰς γνώσεις μαθηματικὰς καὶ ἐγκυκλοπαιδικὰς ὅτε ὁ σύζυγός της ἐπηγγέλλετο τὸν διδάσκαλον ἢ συνδρομὴ αὐτῆς ἦν αὐτῷ πολύτιμος. Α.

Ἐπιστημονικὸς

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΓΗΝ ΠΕΡΙΠΛΟΥ

Πρὸ οὐ πολλῶν ἡμερῶν ἐξήρξατο τοῦ λιμένος τῆς Μασσαλίας τὸ μεγαλοπρεπὲς ἐλικοκίνητον ἀτμόπλοιον «Ceylon» τῆς διακεκαμένου Ἐταιρίας, ἀρχόμενον τοῦ περὶ τὴν γῆν περίπλου αὐτοῦ, φέρον δ' ἐπιβάτας ἀνήκοντας εἰς τὴν ἀνωτέραν κοινωσίαν τοῦ Λονδίνου καὶ τῶν Βρυξελλῶν. Τὸ πλῆρωμα, εἰς οὗ τὴν ἐκλογὴν κατεβλήθη ἰδιαίτουσα προσοχὴ, ἀποτελεῖται ἐκ πολλῶν ἀξιωματικῶν καὶ 120 ναυτῶν καὶ ὑπηρετῶν, μετ' ἐξαιρετικῆς δ' ὡσαύτως ἐπιμελείας ἐγένετο καὶ ἡ διευθέτησις τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ πλοίου. Τὸ μαγειρεῖον, κατέχον εὐρὸν χώρον ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ, κατηρτίσθη ὡς ἀρίστα, ὁ δὲ ἀρχιμάγειρος, ὅστις ὑπηρετεῖ ἄλλοτε ἐν τοῖς βασιλικῶς μαγειρείοις τοῦ Οὐίνδσвор, λαμβάνει τὸν μισθὸν πλοιάργου πολεμικοῦ πλοίου ἐν Γαλλίᾳ· ἔχει δὲ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ δύο ἄλλους μαγείρους καὶ τρεῖς παραμαγείρους. Ἐκ τούτων δύναται πᾶς τις νὰ εἰκάσῃ ὅποια ἔσται ἡ τελειότης τῆς περὶ τὴν τράπεζαν ὑπηρεσίας.

Αἱ αἵθουσαι, πολυτελεῶς ἠδρεπισμένα, περιέχουσι πάντα τὰ χρειώδη πρὸς ὅσον ἐνεστὶν ἀνετον διατριβῆν· τὰ πάντα καλύπτονται ὑπὸ μετὰξῆς καὶ βελούδου, αἱ δὲ ἔδραι εἰσὶν οὕτω κατεσκευασμένα ὥστε νὰ καθιστῶσιν ὅσον τὸ δυνατόν ἤττον ἐπαισιθητὰς τὰς δονήσεις καὶ τὸν σάλον τοῦ ἀτμοπλοίου. Ὑπάρχουσι ἔτι τρία δωμάτια διὰ λουτρὰ, ὧν οἱ μαρμάρειοι λουτήρες ἀπαστράπτουσιν ἐκ τῆς λευκότητος. Ἡ βιβλιοθήκη περιλαμβάνει πάντα τὰ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη δημοσιευθέντα συγγράμματα περὶ τῶν ταξειδιῶν τῶν μεγάλων περιηγητῶν, πρὸς δὲ τούτοις ἐν ἀφρονίᾳ τὰ πρὸς ψυχαγωγίαν βιβλία, ἔργα τῆς φαντασίας, συγγράμματα μετ' εἰκόνων κ.τ.λ.

Κατὰ τὰς ἐν ἀνοικτῷ πελάγει μακρὰς θαλασσοπορίας, ὅτε οὔτε παρατηρήσεις οὔτε μελέται ἐπιστημονικαὶ θὰ εἶνε δυναταί, τὴν μονοτονίαν τοῦ ταξειδίου θὰ διασκεδάζῃ δρχήστρα ἐξ ἀρίστων μουσικῶν συγκεκροτημένη, ἐκτελοῦσα τερμάχια τῶν ἐκλεκτοτέρων μουσικῶν ἔργων καὶ τῶν μᾶλλον πεφημισμένων νεωτέρων. Τὸ δρομολόγιον, ὅπερ τὸ ἀτμόπλοιον θέλει ἀκολουθήσει κατὰ κοινὴν τῶν ἐπιβατῶν ἀπόφασιν, περιλαμβάνει τὰς ἀκολουθούσας πόλεις· Μασσαλίαν, Νίκαιαν, Γένουαν, Νεάπολιν, Παλέρμον, Μελίτην, Πειραιᾶ, Σύρον, Κωνσταντινούπολιν, Σμύρνην, Ρόδον, Ἀλεξάνδρειαν, Πορτ - Σαῖδ, Σουεξ, Ἄδεν, Βομβάην, Κολόμβο, Ἀκραν τῆς Οὐαλλίας, Μαδρὰς, Καλκούτταν,

Πενάγκ, Σιγκαπούρη, Μανίλην, Χόγκ-Κόγκ, Σαγκάι, Ναγκασάκι, Χίοκο, Ύοκοχάμαν, Χονολουλού, Σάν-Φραγκίσκον, νήσους Φάκλανδ, Μοντεβίδεο, Ρίον-Ίανέιρον, Βάχιαν, Πόρτο-Πράγια, Τενερίφφαν, Μαδέραν, Σούθαμπτον. Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ταξιδίου τούτου προϋπελογίσθη χρονικὸν διάστημα ἐννέα μηνῶν, ἐν ᾧ, ἐννοεῖται, συμπεριλαμβάνεται καὶ ὁ χρόνος, ὃν θὰ διατριβῶσιν ἐν ταῖς σπουδαιότεραις πόλεσιν, εἰς ἃς θέλουσι προσεγγίξει. Κατὰ τὴν εἰς Σάν-Φραγκίσκον προσέγγισιν ὅσοι τῶν ἐπιβατῶν θέλωσιν, ἔχουσι τὸ δικαίωμα ἀντὶ νὰ ἐξακολουθήσωσι τὸν πλοῦν περὶ τὴν Νότιον Ἀμερικὴν, νὰ λάβωσιν εἰσιτήριον πρῶτης θέσεως κατ' εὐθείαν ἐκ Σάν-Φραγκίσκου εἰς Λονδίνον διὰ Νέας Ὑόρκης.

Κατὰ τὴν πρώτην αὐτῶν προσέγγισιν εἰς Νίκαιαν οἱ ἐπιβάται τοῦ «Ceylon» διωργάνωσαν λαμπρὰν ἐορτὴν ἐπὶ τοῦ πλοίου χάριν τῆς ἐν τῇ πόλει ἐκεῖνῃ διατριβούσης πολυκαρίμου ξενικῆς ἀποικίας.

Ἐν Πειραιεῖ.

I. II.

Ἐπῆρξαν χρόνοι, καθ' οὓς δεῖγμα ἀνωτέρας ἀγωγῆς καὶ ἱκανότητος ὑπελαμβάνετο ἡ ταχυφαγία καὶ πολυφαγία. Πανταχοῦ μὲν εὐρέθησαν ἄνθρωποι τεράστιον ἔχοντες ὄρεξιν καὶ δύναιμι πεπτικὴν, οἵτινες οὐδέποτε ἐκορύνοντο, ἀπνύδων δὲ μασσόμενοι· βέβαιον ὅμως εἶνε, ὅτι οἱ πάλαι ἄνθρωποι ἔτρωγον καθόλου πλείονα τῶν νῦν. Μίλων ὁ Κροτωνιάτης ἔφαγεν ὅλον βουὸν ῥάχιν πενταετοῦς ταύρου ἧτο ἡ προσήκουσα μερὶς εἰς ἕκαστον τῶν συνδαιτυμόνων παρὰ τοῖς ἀρχαίοις· ὁ Κλαύδιος Ἀλβίνος κατεβρόχισεν ἐφ' ἅπαξ 500 οὔκα, 100 μῆλα περσικὰ ἧτοι ῥοδάκινα, 10 πεπόνια, 20 λίτρας σταφυλῶν καὶ 100 σκολόπακας· ὁ αὐτοκράτωρ Μαξιμιλιανὸς ἔφαγε μιᾷ ἡμέρᾳ 40 λίτρας κρεῶν καὶ ἔπιε 40 λίτρας οἴνου· ὁ ἐκ Πασσαβίας Ἰωσήφ Κόλνικερ ἔφαγεν ἐν πέντε ὥραις δύο μόσχους καὶ ἔπιε 20 λίτρας οἴνου· ὁ κηπουρὸς Κάλε κατεβρόχισε πολλάκις καὶ λίθους. Ἐπερος ἀδηφάγος ἀνέλαβε τὴν υποχρέωσιν νὰ φάγη ὀλόκληρον μόσχον, κατὰ διαφόρους τρόπους παρεσκευασμένον. Εὐρωστος στρατιώτης ἐκ τῶν εὐζῶνων ἐστοιχημάτισε νὰ πῆ μικρὸν πίθον οἴνου· χάριν δὲ ἀσκήσεως προέπιεν ἰσομεγέθη πίθον μεστὸν ζύθου. Ἰερὺς ἐν Καινιγσβέρῃ, προσκληθεὶς εἰς γεῦμα, ἐκράτησε καὶ ἔφαγε κρέατα παραπεποιημένα εἰς 20 δημοτραπέζους. Ὁ κόμης Δάν, εὐωχούμενος παρὰ τινι Γερμανῷ πρίγκιπι, ἔφαγε τετράκις ἐξ ἑκάστου περιφερομένου φαγητοῦ· παραπονούμενος δὲ κατόπιν ὅτι ἐπέινα, κατεβρόχισε πλακοῦντα παρεσκευασμένον εἰς 24 φίλους.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα ὑπαρχόντων ἰατρῶν ἀνέρχεται εἰς 1,280, ὁ δὲ τῶν δικηγόρων εἰς 1,690, ὁ τῶν δημοσιογράφων εἰς 74, ὁ δὲ τῶν κληρικῶν εἰς 7,952.

Ἡ Κάκια

Ἦθελ' ὁ Χάρος μίᾳ φορᾷ κ' ἐκείνος νὰ γιορτάσῃ
Κ' ἐπῆρ' ἀνθὸς ἀπὸ τῆ γῆ νὰ στρώσῃ στὴν ἀλὴν του,
Ἐπῆρε νειάτα κ' ὄμορφαίς ποῦ ἐστόλιζαν τὴν πλάσι
Καὶ γιούλια ποῦ δὲ φούρωσαν ποτὲ στὴ μαύρῃ γῆ του,
Τὰ μαρμαρένια στήθη του μ' ἐκείνα νὰ στολίσῃ
Καὶ γιὰ μίᾳ μέρᾳ ν' ἀρνηθῆ ἔτι καὶ κυκαρίσι.

Χαριτωμένο λούλουδο ἀπάνου στὴ δροσιά του
Ἔνα πρωτὸ ἀπάντησε τὴν ὄμορφῃ παιδοῦλα
Ὁ Χάρος ὅπου γύριζε ἀπὸ τὴν παγαλιά του
Ἦταν ὁ πιὸ ὄμορφος ἀνθὸς ποῦ εἶδε τὴν αὐγοῦλα,
Τὸ πιὸ λαμπρὸ στολίδι τῆς ἀπόσας κ' ἂν ἐφόρει,
Κ' ἐστάθηκε νὰ ξαναθῆ μίᾳ ἄλλῃ φορᾷ τὴν κόρη.

Καλλίτερα τὰ μάτια του νὰ ἦταν σφαλισμένα
Νὰ μὴ θωρῆ τῆς ὄμορφαίς καὶ νὰ μὴ τῆς ζηλεύῃ! . . .
Εἶχε τῆς μάνας τὴν καρδιά φαρμάκι ποτισμένα
Καὶ πάλι εἶδε τὸν ἴσκιου του νὰ τὴν παραμονεύῃ.
Κ' ἐδίπλωσε τὴν Κάκια τῆς σφικτὰ ἴσθῃ ἀγκαλιά τῆς
Ὅσο νὰ φύγῃ ὁ θειστής μακρὰ ἀπ' τὴ γειτωνία τῆς.

Στάθηκ' ὁ Χάρος μίᾳ φορᾷ καὶ εἶδε τὴν παιδοῦλα . . .
Μὲς τὸ φαρμάκι τὸ πικρὸ σάιτα βουτηγμένη
Ἄχ! ἦταν κείνη ἡ ματιά, ποῦ ἐσβύστηκ' ἡ δροσοῦλα
Στῆς Κάκίας τὸ χαμόγελο κ' ἡ νεότης ἡ ζηλεμένη,
Καὶ ἔγειρε σὰν τὸ κλαροῦ ποῦ δέρνει τὸ χαλάζι
Καὶ πρὶν κοπῆ στὴ ρίζα του μαραίνεται, χλωμιάζει.

Τὴν ἄλλῃ νύχτα σ' τὸ θερμὸ τῆς Κάκίας προσκεφάλι
Ἡ μαύρη μάνα γτύπασε μ' ἀπελπισιὰ τὰ χέρια
Μιὰ τὸ παιδί τὸς ἔδλεπε καὶ μιὰ τὴ νύχτα πάλι
Κ' ἐφώναζε τὸν οὐρανὸ καὶ στὰ χλωμὰ τ' ἀστέρια
— Γιὰ τί νὰ μοῦ τὴν πάρετε μὲς τὰ δεκάξη χρόνια,
Τώρα ποῦ Ἀπρίλι γιῶρταξε μὲ τάνθη, μὲ τ' ἀρόνια! . . .

Μὰ στὸ κατόφλι τοῦ σπητιοῦ, τὴ νύχτα διπλωμένος,
Ὁ χάρος ξαναβόηκε σὰ φάντασμα ὄμπρηστὸ τῆς.
— Ἄχ! νάτος πάλι ὁ λρηστής! Ποῦ ἦτανε κρυμμένος . . .
Ἡ μάνα ἀνατρίχασε . . . ἐκόπηκ' ἡ λαλιά τῆς . . .
Τὸν εἶχε ἴδει πολλάκις φοραὶς στὸ σπητὶ τῆς νὰ μπαίνει,
Ἄλλὰ μὲ χέρια ἀδειανὰ ποτέ του νὰ μὴ βγαίνει!

Ὅμως στῆς μάνας τῆ φωνῆ κ' ὁ χάρος ἐφοβήθη,
Κ' ἔγειν' ἀόκητ' ἀπὸ χλωμὴ ἡ ὄψη τοῦ θανάτου
Ποῦ εἶχε τὸν πάγο στὴν καρδιά καὶ μάρμαρα τὰ στήθη
Καὶ ἐμαρμάρωσ' ἀνοικτὴ ἀκόμ' ἡ ἀγκαλιά του
Ποῦ εἶχ' ἀπλώσει ὁ θειστής τὸ ῥόδο νὰ θείσῃ
Καὶ στὴ γιορτῇ του μὲ αὐτὸ τὸν κόρφο νὰ στολίσῃ.

Τὸ ῥόδο δὲν ἐπρόφθασε ὁ Χάρος νὰ τὸ πάρῃ . . .
Γιὰ τί ἕνας ἄγγελος κρυφὰ μ' ἕνα φιλὶ στὸ στόμα
Τοῦ ἐκλεψε τὴν εὐωδιά, τὴ νεότης καὶ τὴν χάρι,
Καὶ μὲ τὴν Κάκια φεύγοντας στὸ γαλαζίνιο δῶμα
Ἄφηκ' ὀπίσω μοναχὰ στὴν κλίνη τῆς στρωμένα
Τὰ φύλλα μαρμαρένια.

K. Γ. ΞΕΝΟΣ.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἀμνησιακία.

Ἡ κυρία*** ἔκαμνε τὰ τακτικὰ γλυκίσματα
διὰ τὸ σπῆτι· τὴν περίστασιν αὐτὴν ἐπωφελεῖται
ὁ μικρὸς τῆς Ἀλέκος διὰ νὰ ρίψῃ μέσα του ἀ-
θεόφοβα.

Ἡ μητέρα τὸν διώκει ἐπανειλημμένως, ἀλλ'
αὐτὸς δὲν ἐννοεῖ νὰ ξεκολλήσῃ ἀπὸ τὸ τῶσφ ἐλ-
κυστικὸν δέλεαρ, κατὰ τινα δὲ στιγμὴν βυθίζει
λάθρα τὸν δάκτυλόν του εἰς πληρὴς ἐκεῖ ἀγγεῖον.

Ἡ μητέρα τὸν βλέπει, χάνει τὴν ὑπομονὴν καὶ
τοῦ διευθύνει μὲ τὴν χεῖρα γεμάτην ἀπὸ τὰς οὐ-
σίας τὰς ὁποίας παρασκευάζει, τῆς λαχαρένιας
ποῦ τοῦ εἶχε τάξει τόσαις φοραῖς.